

Bilag 23

Cementarbejdernes Fagforening.

Aalborg, den 11. februar 1950.

Til folketingets udvalg angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse

På nedenfor nævnte fagforeningers vegne anmoder jeg herved det ærede udvalg, om en deputation må få foretræde for det ærede udvalg, for at vi kan få lejlighed til at forelægge og fortolke vore meninger for udvalgets medlemmer vedrørende forslag til revision af loven om arbejderbeskyttelse.

Som det ærede udvalg er bekendt med, har cementfabrikkerne fået dispensation fra helligdagsloven af 1913, hvori de har ret til at forlange arbejderne til at arbejde i 160 timer i 3 ugers turnus ($53\frac{1}{3}$ time pr. uge), hvad vi anser for at være en meget uretfærdig og forældet arbejdstid.

Hvorfor må en arbejder på cementfabrikkerne ikke have arbejdstid som andre mennesker, så han 1 dag om ugen har en fridag, som han kan tilbringe i sit hjem sammen med hustru og børn. Hvorfor må han ikke have 1 ugentlig fridag, han kan udnytte til en eller anden hobby, til eksempel passe og pleje en kolonihave el. lign. eller dyrkning af en eller anden sport, i stedet for som nu blot have 17 fridage om året. Hvorfor må cementfabrikkernes arbejdere ikke have lov til at leve en nogenlunde menneskelig tilværelse, når vi, samtidig med at vi retter dette forældede forhold, kan få en del af vore mange arbejdsløse kammerater i arbejde, og der er kvalificerede arbejdere nok til at sætte ind som afløsere. Vi har flere gange ved forhandlinger i de faglige organisationer gjort forsøg på at få forholdet rettet, men det har aldrig kunnet lykkes, idet arbejdsgiverne dækker sig under helligdagsloven. Vi, der arbejder på cementfabrikkerne, føler os som lige så gode borgere i det danske samfund som alle andre borgere, og derfor anmoder vi det ærede udvalg om at modtage ovennævnte deputation, så vi kan få lejlighed til at tolke vore meninger overfor udvalgets medlemmer.

På nedenfor anførte afdelingers vegne:

Mølleriarbejderne. Kedel- og maskinpasserne.
Arbejds mændene i Assens, Jylland.
Cementarbejderne i Aalborg.

E. Kvist Nielsen.
